

и като малко не можеше да прѣсмѣтне право. Този човѣкъ не заслужаваше моето съжаление. За това и рѣшихъ на утрѣто да го напустнѣ.

На другия день ме взехъ и ме заведохъ прѣдъ училището, гдѣто имаше голѣмъ площадъ. *Глашата* ходѣше съ тѣпанче и викаше, че ще има голѣмо прѣ-

ставление отъ едно учено магаре. Площадтъ бѣше прѣпълненъ съ хора. Най-послѣ прѣставлението се започнѣ.

Азъ взехъ да играя на хоро, на полка. На галопъ и дърпахъ новия си господарь да играе заедно съ мене. Всички се смѣяхъ; че и мене ме досѣмѣша, като глѣдахъ какъ смѣшно скачаше моя господарь.

Като се уморихъ, оставихъ господаря си да играе самъ, а азъ се затекохъ за табличка да съберя пари.

Потърсихъ тукъ-тамъ и като не можахъ да намѣря взехъ съ жбѣи шапката

